

οἱ δὲ φοροῦνται κωφοὶ ὁ μὲν ὥς τυφλοὶ τε, τεθηπότες, ἄκριτα φῦλα Ἀρχύτας 4.5 καὶ ἃ ἐκλείπει αὖ ἃ γεωμετρία, καὶ ἀποδείξιας ἃ λογιστικὰ ἐπιτελεῖ καὶ ὁ μὲν ὥς, εἰ μὲν εἰδέων τεὰ πραγματεία, καὶ τὰ περὶ τοῖς εἶδεσιν 2. Ὅμοια/ἐνιαῖα, similarly/uniformly, Παρμενίδης 8.49 οἱ γὰρ πάντοθεν ἴσον, ὁ μὲν ὥς ἐν πείρασι κῦρει. || εἰς ὁμόν. Παρμενίδης 8.47 ἰκνεῖσθαι εἰς ὁμόν.

ὄναρ (ἀντίθ. ὕπαρ). Στὸν ὕπνο/σὲ ὄνειρο, in sleep/in a dream, Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδής ἐστιν.

ὄνειδος (συνών. ψόγος) 1. Ὀνειδος/καταισχύνη, ignominy, Ξενοφάνης 11.2 πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν Ὀμηρος θ' Ἡσίοδος τε, ὅσα παρ' ἀνθρώποις ὄνειδεα καὶ ψόγος ἐστίν, κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν 2. Ὀνειδος/ἀτιμία, dishonour, Δημόκριτος 218 πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος ἐπιφανέστερον τὸ ὄνειδος κέκτηται.

ὀνήσιος 1. Ἀξιώτατος/ἐξαίρετος, most worthy / distinguished, Ἡράκλειτος 121 Ἐρμόδωρον ἄνδρα ἐωντῶν ὀνήσιον ἐξέβαλον φάντες ἡμέων μηδὲ εἰς ὀνήσιον ἔστω, εἰ δὲ μή, ἄλλη τε καὶ μετ' ἄλλων 2. Χρησιμώτατος/ὠφελιμώτατος, most useful/most profitable, Ἀναξαγόρας 4.9 καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν πολλὰ τε καὶ παντοῖα, ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνήσινα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν χρῶνται. Πρβλ. ἄριστος, ἐσθλός, χρηστός, χρήσιμος.

ὄνομα 1. Ὀνομα/ἐννοια, name/signification, Ἡράκλειτος 23 Δίκης ὄνομα οὐκ ἂν ᾗδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ᾗν 32 ἐν τὸ σοφὸν μόνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα 2. Ὀνομα/ὀνομασία, name/naming, Ἡράκλειτος 48 τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος Παρμενίδης 8.38 τῷ πάντ' ὄνομα (α) ἔσται, ὅσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ, γίγνεσθαι τε καὶ ὄλλυσθαι, εἶναί τε καὶ οὐχὶ 19.3 τοῖς δ' ὄνομα ἄνθρωποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστω Δημόκριτος 283 πενίη πλοῦτος ὀνόματα ἐνδείης καὶ κόρον· οὔτε οὖν πλούσιος (ὁ) ἐνδέων οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδέων.